



Μαρία Αγγελίδου

• Αθλοι
του
Ηρακλή

εικόνες:
Έρις Σαμαρτζή


ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ 

Το Γιοντάρι
της
Νεμέας





Τον πρώτο καιρό του κόσμου τα θηρία ήταν θεοί. Και οι θεοί άλλωστε ήταν συχνά θηρία. Κι οι άνθρωποι, που πολύ θα θέλανε να είναι θεοί (ή έστω θηρία), δεν είχαν βρει ακόμη τρόπο να τα κυνηγάνε. Η αλήθεια είναι πως δεν είχαν βρει καν τρόπο να γλιτώνουν, όταν τα θηρία κυνηγούσαν αυτούς. Μα για να κυνηγήσουν οι ίδιοι τα θηρία, ούτε λόγος. Διότι τον πρώτο εκείνο πολύ παλιό καιρό...



κυνηγοί ακόμη δεν υπήρχαν. Μετρημένοι στα δάχτυλα ήταν όσοι τολμούσαν να τα βάλουν με λύκους ή κάπρους ή φίδια ή ταύρους ανήμερους. Μετρημένοι όσοι κατάφερναν να παγιδέψουν αρκούδα ή αετό ή τίγρη ή άλογο. Λιγότεροι ακόμα όσοι τα 'βαζαν με δράκους, λάμιες, έχιδνες και σφίγγες. Και μόνο οι πραγματικοί ήρωες σφίγγανε τα δόντια και πολεμούσανε τα πιο άγρια, τα πιο φοβερά, τα πιο τρομερά θηρία: τα λιοντάρια.



Τόσο δύσκολη ήταν η μάχη με το λιοντάρι, που δεν ήταν μάχη, ήταν πόλεμος ολόκληρος· και ο πολεμιστής που κατάφερε να γυρίσει απ' αυτόν τον πόλεμο νικητής, ζούσε μετά δοξασμένος κι αγαπημένος και ευτυχισμένος. Τα παλικάρια, ας πούμε, που θέλανε να κάψουν καρδιές, λιοντάρι έπρεπε να κυνηγήσουν. Όσοι (και όσες) θέλανε να δείξουν τη λατρεία τους για κάποιον θεό, με λιοντάρια έπρεπε να τα βάλουν – αυτοί πια ακόμα και σε λάκκους με λιοντάρια έπεφταν και σταύρωναν τα χέρια και στέκονταν ακίνητοι κι άφηναν τα λιοντάρια να τους φάνε, για να δείξουν στον Θεό τους πόσο πολύ τον αγαπούσαν.



Κι αυτοί που θέλανε να γίνουν βασιλιάδες των ανθρώπων, με το λιοντάρι τον βασιλιά των θηρίων έπρεπε να τα βάλουν και να νικήσουν, για να κάτσουν στον θρόνο τους.

Γιατί τη δουλειά του κυνηγού μπορεί να μη βρίσκονταν πολλοί να την κάνουν, τη δουλειά του βασιλιά όμως όλοι τη θέλανε. Για να την παίρνει, λοιπόν, κάποιος στ' αλήθεια γερός και γενναίος και καλός, το 'χαν συμφωνήσει οι άνθρωποι πως έπρεπε πρώτα ένα λιοντάρι να νικήσει κι ύστερα ν' αρχίσει να βασιλεύει. Μερικοί λαοί γύρευαν από τον βασιλιά τους να νικήσει τρία θηρία: λιοντάρι, φίδι και γίδα. Άλλοι λιοντάρι, αετό και άλογο. Άλλοι λιοντάρι, σκορπιό και ταύρο.



Το λιοντάρι, όμως, ήταν υποχρεωτικό για όλους. Χωρίς αυτό στέμμα στο κεφάλι σου δε φορούσες.



Τον καιρό που η Γη ήταν ακόμη καινούργια
(αλλά και σήμερα που ολοκαίνουργια δεν είναι πια),
υπήρχαν και υπάρχουν για τους ήρωες δουλειές και δουλειές,
κίνδυνοι και κίνδυνοι, κατορθώματα και κατορθώματα.
Μα οι κίνδυνοι οι πιο τρανοί, οι περιπέτειες οι πιο δύσκολες,
τα κατορθώματα τα πιο ακατόρθωτα συχνά περίμεναν
και περιμένουν τον ήρωα μέσα στον τόπο του, μέσα
στη γειτονιά του, ακόμα και μέσα στο σπίτι του το ίδιο.

***Το λιοντάρι της Νεμέας
Η Λερναία Ύδρα
Ο κάπρος του Ερύμανθου
Η ελαφίνα της Κερύνειας
Οι Στυμφαλίδες Όρνιθες
Οι στάβλοι του Αυγεία***

Βρες το
εκπαιδευτικό υλικό,
με πολλά παιχνίδια
και δραστηριότητες
για τους Άθλους
του Ηρακλή, στο
www.metaixmio.gr/
παίζω-με-τον-μύθο

ISBN:978-618-03-1551-6



9 786180 315516

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 81551